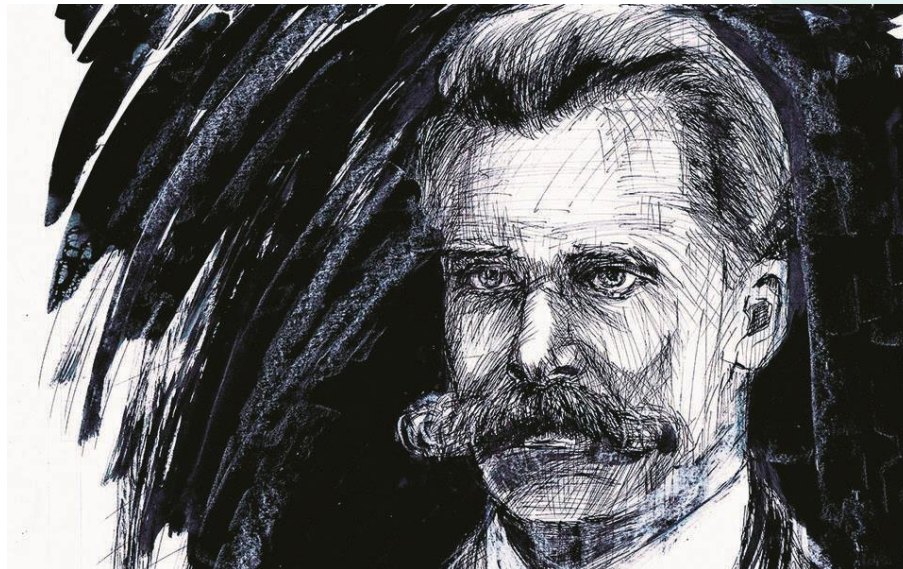

Χωρίς μουσική, η ζωή θα ήταν ένα λάθος!

Μια ιστορία επηρεασμένη από τη φιλοσοφία του Νίτσε Φρίντριχ

Διαθέσιμη στο: <https://www.kathimerini.gr/culture/561333694/i-zoi-kai-i-poiitiki-toy-nitse>

Αφηγητής: Το κουδούνι χτύπησε και οι μαθητές έτρεξαν στην αυλή του σχολείου για το διάλειμμα. Οι τέσσερις φίλοι κατευθύνθηκαν στο αγαπημένο τους παγκάκι.

Τομ: Επιτέλους η φρικτή ώρα των αρχαίων ελληνικών τελείωσε. Ποιο είναι το επόμενο μάθημα;

Λίζα: Φιλοσοφία.

Τομ: Ω! Βαρετό!

Αφηγητής: Η Λίζα επαναστατεί με τον τρόπο που ο συμμαθητής της δεν δίνει καμία αξία στα μαθήματα και επιτίθεται λεκτικά στον Τομ.

Λίζα: Έλα στα συγκαλά σου Τομ. Βρίσκεις το ένα μάθημα φρικτό και το άλλο βαρετό. Λοιπόν, τι θέλεις;

Τομ: Αγαπητή μου φίλη, ψηφίζω υπέρ του διαλείμματος. Εσύ τι λες; Αν σου έθεταν το δίλημμα να επιλέξεις τα Αρχαία Ελληνικά ή το διάλειμμα, τι θα διάλεγες;

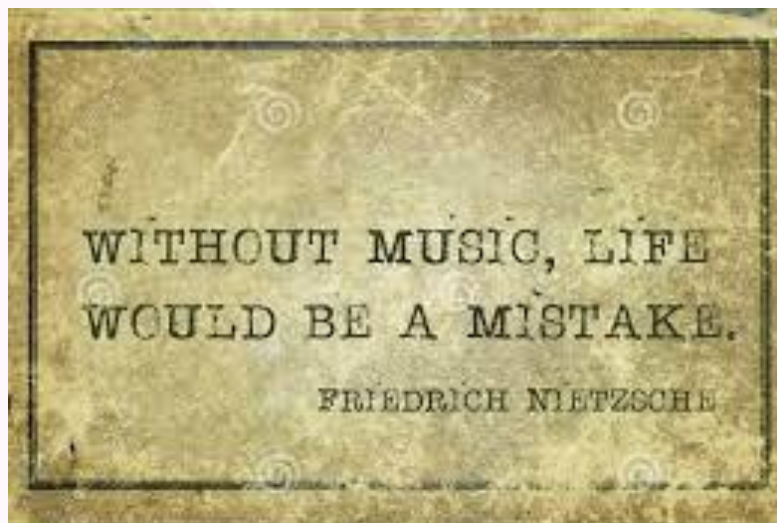
Αφηγητής: Πριν προλάβει να απαντήσει η Λίζα, ο Τζον, ο οποίος καθόταν άφωνος και λυπημένος, χωρίς να συμμετέχει στη συζήτηση μέχρι τότε, μπήκε στη μέση. Η τελευταία φράση του Τομ τον ξύπνησε και τον έκανε να ξεσπάσει.

Τζον: Εγώ, πάντως, θα επέλεγα τη ΜΟΥΣΙΚΗ. Ναι, φίλοι μου, ψηφίζω τη ΜΟΥΣΙΚΗ.

Μαρία: Επιτέλους, το παιδί μίλησε! (Η Μαρία είπε παιχνιδιάρικα)

Τζον: Μαρία, γιατί με πειράζεις; Δεν έχεις νιώσει ποτέ τη μουσική να συνοδεύει σημαντικές στιγμές της ζωής σου; Δεν έχεις βρει ποτέ καταφύγιο στις νότες και τους στίχους για τα συναισθήματά σου; Η μουσική επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό τη διάθεσή μας και τον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε όλα όσα συμβαίνουν γύρω μας. Πιστεύετε ότι ο φιλόσοφος Νίτσε είχε άδικο όταν έλεγε ότι χωρίς μουσική αυτός ο κόσμος θα ήταν ένα λάθος;

Μαρία: Όχι, σίγουρα δεν είχε άδικο. Καταλαβαίνω όλα όσα λες. Αλλά κυρίως νιώθω το πάθος για τη μουσική που σε συναρπάζει. Αλλά γιατί είσαι τόσο λυπημένος;

Διαθέσιμη στο: <https://www.alamy.com/stock-photo/life-without-music-would-be-a-mistake.html?sortBy=relevant>

Αφηγητής: *Οι φίλοι παρακολουθούσαν με έκπληξη το ξέσπασμα του Τζον για πολύ ώρα και περίμεναν με αγωνία να δουν τι θα συνέβαινε στη συνέχεια.*

Τζον: Είχα ένα δύσκολο απόγευμα χθες. Ήμουν στο δωμάτιό μου και έπαιζα ένα μουσικό κομμάτι στην κιθάρα μου, όταν μπήκε ο πατέρας μου και άρχισε να φωνάζει. Μου είπε ότι παραμελούσα τα μαθήματά μου και ότι γρατζουνούσα μια κιθάρα όλη μέρα.

Αφηγητής: *Ο Τζον συνέχισε την αφήγησή του με λιγότερη ένταση τώρα, αλλά με βαθιά σκέψη.*

Τζον: Ω, γιατί δεν με καταλαβαίνει; Ποτέ δεν σταμάτησα να διαβάζω- ήμουν πάντα συνεπής με τα μαθήματά μου. Αλλά το μάθημα της μουσικής για μένα έχει διαφορετική αξία. Και ξέρεις γιατί; Επειδή πιστεύω ότι δεν είναι μόνο τα αρχαία ελληνικά και τα μαθηματικά τα οποία μας διδάσκουν κάτι, αλλά και η μουσική συμβάλλει στην πνευματική μας ανάπτυξη. Αναπτύσσει δεξιότητες διαχείρισης συναισθημάτων και αυτοπειθαρχίας. Ενισχύει την κοινωνικότητα και την υπευθυνότητα. Χτίζει τη φαντασία και την πνευματική περιέργεια. Με άλλα λόγια, διδάσκει τους ανθρώπους να ζουν πιο ευτυχισμένοι.

Τομ: Φίλε μου, θα πρόσθετα επίσης ότι η μουσική φέρνει τους ανθρώπους κοντά με έναν μαγικό τρόπο, διώχνει τις συγκρούσεις, τη μοναξιά, την απομόνωση και καλλιεργεί τις φιλίες. Θυμάμαι τη φιλία του Γερμανού φιλοσόφου Νίτσε με τον Βάγκνερ, για την οποία μας μίλησε ο καθηγητής φιλοσοφίας. Αυτό που είχε δημιουργήσει αυτή τη σπουδαία φιλία ήταν ο θαυμασμός του Νίτσε για τη μουσική τέχνη του Βάγκνερ. Να 'το, τελικά δεν μισώ τη φιλοσοφία.

Λίζα: Συμφωνώ απόλυτα και με τους δύο σας. Μάλιστα, πρόσφατα διάβασα στο διαδίκτυο ότι οι τελευταίες μελέτες έχουν καταδείξει ότι ο χρόνος που αφιερώνεται στη μουσική και τις τέχνες δεν επηρεάζει αρνητικά τη μάθηση των παιδιών, αλλά συμβάλλει στη βελτίωση της εκπαίδευσης και στη δημιουργία καλύτερων ατόμων. Βελτιώνει την αυτοεκτίμηση των μαθητών και βοηθά στην πρόοδό τους. Συμβάλλει επίσης στη

συναισθηματική τους ανάπτυξη, καθώς οι μαθητές που μαθαίνουν μουσική είναι πιο ενσυναισθητικοί, ανοιχτόμυαλοι και έχουν υψηλότερη αυτοεκτίμηση.

Τζον: Έλα, σε παρακαλώ, πες τα όλα αυτά στον πατέρα μου, ίσως τελικά καταλάβει ότι η ενασχόλησή μου με τη μουσική προσφέρει μόνο καλό σε μένα.

Αφηγητής: Η ομάδα συνειδητοποίησε ότι η μικρή φιλοσοφική τους συζήτηση ήταν θεραπευτική για το Τζον. Τότε η Μαρία, που κρατάει το βιβλίο φιλοσοφίας, θέλησε να μιλήσει, αφού την επόμενη ώρα έχουν μάθημα φιλοσοφίας.

Διαθέσιμη στο: <https://www.koutipandoras.gr/article/frinrix-nitse-xwris-th-moysikh-aytos-o-kosmos-oa-htan-ena-laos/>

Μαρία: Νομίζω, Τζον, ότι για να πείσεις τον πατέρα σου για την αξία της τέχνης της μουσικής θα πρέπει να του διαβάσεις ένα κομμάτι από το βιβλίο φιλοσοφίας μας σχετικά με τις απόψεις του Νίτσε για τη μουσική και ιδιαίτερα εκείνο στο οποίο υποστηρίζει ότι η μουσική δεν είναι τέχνη όπως οι άλλες, αλλά η ύψιστη έκφραση της ζωής.

Τζον: Ναι, σωστά. Έχεις δίκιο. Εδώ είναι που η φιλοσοφία βοηθά τους ανθρώπους να ερμηνεύσουν τον κόσμο με διαφορετικό πνεύμα, ίσως με πιο ανοιχτό μυαλό, με πιο ελεύθερη σκέψη. Ίσως αυτό εννοούσε ο Νίτσε όταν έγραφε ότι η μουσική συνδυάζει πολλές διαφορετικές ιδιότητες και ποιότητες. Μπορεί να μας κάνει ευτυχισμένους,

μπορεί να μας διαταράξει την ισορροπία μας, μπορεί να ραγίσει τις πιο σκληρές καρδιές με τους πιο απαλούς και μελαγχολικούς της τόνους.

Λίζα: Και τι εννοούσε ο φιλόσοφος όταν έλεγε ότι εκεί που αποτυγχάνουν οι λέξεις, μιλάει η μουσική; Μιλάει για τον πόνο, τη θλίψη, την απώλεια, τη χαρά, τα πάθη, τα συναισθήματα. Τα όνειρά μας ζουν στη μουσική. Η μουσική είναι ο ρυθμός που μας οδηγεί στον πυρήνα της ζωής. Εσείς τι πιστεύετε; Σας προκαλώ, μικροί μου φιλόσοφοι.

Αφηγητής: Η Λίζα ξεκίνησε τη συζήτηση με μια ακόμη ενδιαφέρουσα φιλοσοφική σκέψη και η ομάδα άρχισε να αναπτύσσει τα επιχειρήματά της.

Τζον: Για μένα σημαίνει ότι η μουσική είναι ένα καταφύγιο για τους ανθρώπους, όταν ο κόσμος γύρω τους γίνεται σκοτεινός, όταν οι φίλοι τους εγκαταλείπουν και έρχεται η μοναξιά. Τότε, γι' αυτούς, η μουσική γίνεται αγάπη, χαρά, συντροφικότητα, μια μορφή μαγείας που τους κάνει να πετούν χωρίς φτερά, όπως είπε ο Νίτσε.

Μαρία: Εδώ νομίζω ότι ταιριάζει απόλυτα η άποψη του Πλάτωνα ότι η μουσική δίνει ψυχή στο σύμπαν, φτερά στο μυαλό και φτερά στη φαντασία.

Λίζα: Όλα όσα λέτε μου θυμίζουν το περιστατικό με τον αρχαίο φιλόσοφο Σωκράτη, ο οποίος, όταν ήταν στη φυλακή και λίγο πριν πει το κώνειο, ζήτησε να ακούσει μουσική από ένα φλάουτο, αν και μέχρι τότε, πιστεύοντας στον ορθό λόγο, αρνιόταν τη δύναμη της τέχνης και της μουσικής. Αυτό συγκλόνησε τον Νίτσε ο οποίος διέκρινε στα λόγια του Σωκράτη κατά τις τελευταίες ημέρες της ζωής του μια λύπη για ολόκληρη την προηγούμενη ζωή του που χαρακτηριζόταν από την κυριαρχία της λογικής στη φιλοσοφία του.

Τομ: Μπορούμε λοιπόν να συμπεράνουμε ότι αυτός είναι ο λόγος που ο Γερμανός φιλόσοφος έγραψε για τον Σωκράτη ότι μερικές φορές είχε απέναντι στην τέχνη «το αίσθημα του κενού, μιας ανεπάρκειας, σχεδόν μιας λύπης, ενός καθήκοντος που ίσως παραμελήθηκε. Τελικά, μέσα στη φυλακή του, για να κατευνάσει εντελώς τη συνειδησή του, αποφασίζει να εξασκηθεί στη μουσική».

Τζον: Έτσι, η δύναμη της μουσικής έφερε γαλήνη στην ψυχή του Σωκράτη λίγο πριν πεθάνει. Τι σας έλεγα; Η μουσική ως μορφή τέχνης θεραπεύει τις ρωγμές της καρδιάς μας και όπως είπε ο Νίτσε, οδηγεί τη σκέψη μας στα ύψιστα πράγματα, μας εξυψώνει, μας κάνει να στρέφουμε το βλέμμα μας προς τα πάνω.

Αφηγητής: Και ενώ οι τέσσερις φίλοι χάνονται σε εσωτερικούς προβληματισμούς και φιλοσοφικές σκέψεις, ο ήχος του κουδουνιού τους επαναφέρει στην πραγματικότητα και τους καλεί στην τάξη για το επόμενο μάθημα.